

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

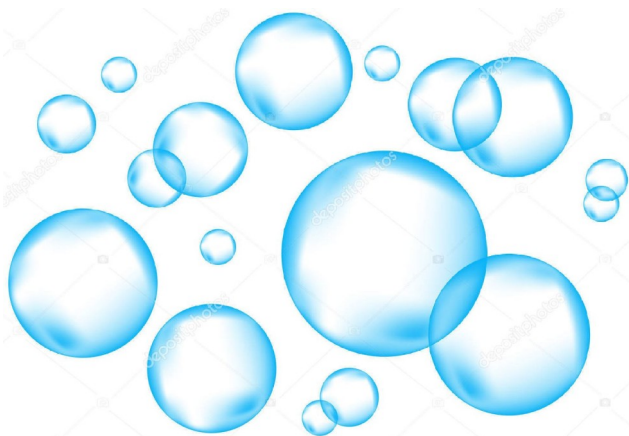

XXIX. évfolyam 11. szám

2019. november

Buborék

Ki ne szeretné a szép, színes buborékok látványát? Nem csak a gyermekek eregetik és kergetik lelkesen, hanem bennünket, felnőtteket is csodálattal tölt el. De mit lehet kezdeni egy buborékkal? Alapvetően két dolgot: gyönyörködhetünk bennük, illetve ki lehet őket pukasztani.

Nemrégiben illusztrációként hallottam mindezt a gondolatsort ahhoz, hogy miként álljunk az életünk különböző eseményeihez. A Prédikátor szívbe markolóan fogalmazza meg a Bibliában, hogy minden mulandóság, hiábavalóság, lehelet. Mégis ezek az események az életünk, mi végre akkor, mi az értelme, a célja?

Az egyik teendőnk az öröm, a hálaadás. Néha gyerekes, bagatell dolognak tűnik hálát adni egy napsugárért, egy mezei virágért, egy derűs percért, egy finom falatért. Hiszen mit számít ez az egészhez, a mindenséghez képest? Pont mint

egy buborék. De mi többet és jobbat tudnánk tenni, mint hogy engedjük, hogy ez Mennyei Atyánk felé fordítson bennünket, betöltse a szívünket és az ő magasztalására készteszen?

Jó ezt minél hamarabb, közvetlenebbül, életvitelszerűbben megtennünk, hiszen ezek a pillanatok, földi ajándékok mulandóak. Ez nem veszi értelmét a magasztalásnak, inkább sürgeti azt. Mert el kell köszönnünk a jó pillanatoktól, akár csak a rosszaktól. Beteljesül így az ige: „Mindenkor örüljete, szüntelenül imádkozzátok, mindenért hálát adjátok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5, 16-18). Mindenkor mindenért hálát adni – vagy mert örömteli és csodálatos egy pillanat, vagy éppen azért, mert fájdalmas, de elmúlik.

Ez több mint életbölcsség, egyfajta rezignált, méla nyugalom vagy szenvtelenség, amellyel tudomásul vesszük a mulandóságot. Ha a magasztalás és elengedés élő hitre épülő magatartás az alapján, hogy tudjuk, nem itt van maradandó városunk (Zsid 13, 14), hanem van Istentől készített mennyei hajlékunk (2Kor 5, 2), akkor egy csodálatos lelkiállapot és életút, telve hálával és reménnyel.

Ezt kívánom valamennyiőnknek!

Boros Dávid

TANÁCS

Ma még tied körülötted minden,
Adhatsz belőle, adj hát, kinek nincs,
Mert jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.

És nem lesz tied többé semmi sem,
Tollad, virágos párnád másra vár,
Mit maga köré épített egy élet,
Nem lesz több mint összeomló kártyavár.

Ma szólhatsz még jóságos, meleg szóval
Testvéredhez, ki szenved, szomorú,
Vigaszt hoz szavad zengő muzsikája,
S tán rózsát hajt egy tövisszörű.

Hajolj hát hozzá, amíg beszélsz,
Harmatként hulljon szerető szavad,
Mert jön egy nap, hogy elnémul ajkad
És soha többé szóra nem fakad.

Ma kezed még erős, a lábad fürge,
Szolgálhatsz szegényt, árvát, beteget,
Ma törölhetsz verejtéket, könnyet:
Óh, most segíts, ha teheted!

Mert jön egy nap, hogy kezed mozdulatlan
Mindegy, hogy ős lesz, tél, vagy koranyár,
Mert nincs több időd, s amit meg nem tettél
Azt nem teszed meg többé soha már.

De ma még tied körülötted minden,
És adhatsz... Adj hát annak, kinek nincs!
Hisz jön egy nap talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.

Csak az lesz tied, amit odaadtál,
Csak az, mi minden kincsnél többet ér:
A tett, a szó, mit szeretetből adtál,
Veled marad, s örökre elkísér...

Túróczy Zoltán

Közlte: Almádiné-Kató néni

Novemberi szelek

November, a késő őszi hónapja nálunk. Ahogy közeledtünk a naptárban, egy vers jutott eszembe, Emile Verhaeren, Kosztolányi Dezső fordításában, „A végtelen vad réteken”. Mivel kizárólag egy szellemes szabad vers természeti és elég hosszadalmas leírása, amiből a magyar költő műfordítói tehetsége tükröződik, nem állítom, hogy az évtizedek vasárnapjai közül egyen is szavalták volna a gyülekezeteinkben. – Így kezdődik:

Novembert trombitál a szél
A végtelen vad réteken
Zúg-búg a szél
Garabanciásan útra kél...

Nekem a széllel kapcsolatban három nevezetes bibliai esemény jut eszembe, és úgy érzem, nem hiába fújta felém a gondolatot a november szél.

1. A 104. Zsoltárban, a 3. vers szerint a nagy hatalmú úr Isten az eget tette sátorává, a felhőket kocsi-jává, és a szelek szárnyán jár. A „szelek szárnyán suhanó” Istenről énekünk is volt, bizonyára kifejezésével és a gondolatával ez a költő szintén Isten felé fordult, aki „csodálatosan működik”. Lehet, hogy a házunk jobb egy sáternál, a kocsink korszerűbb a felhőknél, de az egünk fölött bármilyen viharosak a felhők, minden nap jókedvűen ragyog a napfény. Ez mind Isten csodája a mi életünkben.

2. 1Móz 8, 1 végén olvassuk, hogy Isten az özönvíz után szelet bocsátott a földre, felszikkasztotta a

talajt, és bizonyos várakozási szakaszok után Noé a bárka ablakán beemelte a visszatérő galambot, csőrében az örök jelképpel, a megbékélés szimbólumával, az olajfaággal. A szél nem csak a földet szikkasztotta föl, de elűzte Isten jogos büntetését, az erőszakos emberek bűne miatt. Újra égett az oltár lángja, újra küldött áldást Isten az emberiségre. Isten Noé hitét látva megígérte neki, hogy amíg lesz föld, mindig lesznek napszakok, évszakok, vetés és aratás. Isten ígéretei a mai napig teljesedtek.

3. ApCsel 2, 2-ben találhatunk egy újszövetségi történetet, amelyben jelképes de nagy szerepe volt a szélnek, a Szentlélek kiáradásánál. Isteni személy a Szent Szellem. Lát-hatatlan, titokzatos, de nélküle a keresztyén ember semmit nem tapasztal Istenből. Nincs újjászületése, hiábavaló minden szava, nem képes dicsőíteni Jézus Krisztust, nem tud különbséget tenni a régi és az új élet között. Nem szól érte a Vigasztaló, és ő sem bír megállni az Úr mellett a maga erejéből.

A föld különböző pontjain felbomlott az időjárás, nyáron téli szelek fújnak, egyik helyen sivataggá változik a világ, másutt virágba borulnak a sivatagok. Víz árasztja el a pusztaságokat. Az ember ártalmas

beavatkozása a természet világába drámaian megváltoztatja a bioszférát. A vízből nincs elég, másutt sok van, vagy éppen szennyezett. Mind ezt a mi dilettáns beavatkozásunk tette ilyenné. Isten szeleket küld, de azok éltetnek, nem rombolnak.

Úgy érzem, most ezen a késő őszen a tomboló tájfun, hurrikánok elől kérjünk védelmet, az Úr tisztító szelének segítségért pedig mondjuk hálát ebben az évben.

Szebeni Olivér

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Norbert Lieth szolgálta, 2019. 09. 29-én gyülekezetünkben

**AZ ÉJSZAKA MÚLIK, A NAP-
PAL PEDIG MÁR KÖZEL VAN**

Fotó: Soltész László

„Nékem cselekednem kell annak dolgaival, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.”

János 9:4-5.

A reggel felvirradt, az evangélium hirdettetett! Itt volt a Világosság! Izrael elutasította Jézust. Izraelnek az üdvösség hajnala virradt fel egy kis időre.

Közreadta: Kecskés Károly

KISKÖRÖSI LÁTOGATÁS

2019. október 8-án gyülekezetünk-ből egy népes csoporttal meglátogattuk a Kiskörösi Filadelfia Idősek Otthona lakóit.

Szívünkben várakozással érkeztünk a zsúfolásig megtelt Istentiszteleti terembe, hiszen a mi közösségünk-ből és ismerőseink közül is többen ott töltik napjaikat testvéreink. Az

Fotó: Soltész László

áhítat imádsággal, közös énekkel kezdődött, majd egy költeményt hallhattunk. Lelkipásztorunk meghatódva kezdte az Igehirdetést, – emlékezve a több éves ottani szolgálataira – a Prédikátor könyvéből olvasott idézettel buzdított. Énekarunk több tagja is jelen volt Isten dicsőségére és mindannyiunk örömeire elhangzó gyönyörű énekekkel szolgálni. Felemelő volt hallgatni, hiszen az itt lakók közül többen énekkari tagként, igehirdetőként, hangszereken közreműködve szolgálták az Urat gyülekezeteikben. Még egy költemény hangzott el, majd hangos imádságban forrtunk össze, melyben buzgóságból példát mutattak nekünk idős testvéreink. Bennem közben vers részletek, Igék elevenedtek meg, melyeknek betel-

jesezését láttam itt. Pl. a 37. Zsoltár 25. verse: *"Gyermek voltam, meg is öregedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett az igaz."* Idős testvéreink talán nem is érzékelik annyira a gondviselést, mivel a fizikai fájdalom és teher elhomályosítja azt, mint akik e dolgokat még nem ilyen mértékben hordozzuk. Micsoda ajándék, hogy hetente többször is tarthatnak áhítatot itt, az intézményben, az imatermükben. Istentisztelet után finom ebéddel vendégelték meg bennünket.

Délután néhány lakrészben tettünk látogatást, ahol beszélgettünk ismerőseinkkel, rokonainkkal. Opauszki testvér kalauzolásával láthattuk az intézmény különböző részeit és kiszolgáló egységeit.

A viszontlátás reményében búcsúztunk, hogy ha testben nem is, de "odaát" majd mindenkivel találkozunk.

Szívünkben hálával indultunk haza, látva Isten gondviselését a gondozókon keresztül – és telve a találkozás örömeivel.

Kupeczkyné – Anna

HIT + LÉP + ÉS

Gyülekezeti hétvége Balatonszárszón

Az elmúlt évekhez hasonlóan, idén is egy áldott, családias és meghitt hétvégét tölthettünk el együtt a gyülekezettel.

Fotó: Soltész László

Ha csak belegondolok, nagy hálával tölt el, hogy ezzel a pár nappal is bővül évente az idő, amit nem csak Istennel, de egymással is közösségben lehetünk, kiszakadva a hétköznapiakból együtt elmélkedhetünk Isten szavain, tapasztalhatjuk a vezetését.

Ezen a szép napos, októberi hétvégén a hitről, lépésről és az utána következő dolgokról hallgattunk meg előadásokat, kiscsoportokban pedig további kérdésekre kerestük közösen a választ, Ábrahám történetének tükrében.

Fotó: Szilágyi Anna

„Az élő hit mindig tettekben nyilvánul meg.” Engem a lépésekről, cselekedeteiről szóló előadás szólított meg a legjobban, melyet Floch Gábor tartott. Előadását hallgatva szembesültem azzal, hogy eddig csukott szemmel jártam az utamat és a tömeget követtem, nem mertem

lépni, amikor a helyzet azt kívánta volna. A hitből következő lépés az, amikor belépünk Jézus csónakjába, és nem félünk attól, mi lesz utána, hanem teljes szívvel, hittel rábízunk magunkat és hagyjuk, hadd vezessen bennünket oda, ahol látni szeretne, mint szeretett tanítványait.

„Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy...” (Zsidókhöz írt levél 11,8)

Ágoston Vivien

Gyermekebemutató

Fotó: Soltész László

2019. október 6-án vasárnap délelőtt Boros Dávid lekipásztor testvér a Zsoltár 1:1-2 igei üzenettel az Úr oltalmába ajánlotta Józsa Virágot.

szerkesztő

Innen – onnan

TÖRTÉNET AZ
EGYÜTTÉRZÉS RŐL

Egyszer, még kamasz koromban, apámmal cirkuszjegyért álltunk sorba. Végül már csak egyetlen család volt köztünk és a pénztárlak között. Az a família mély benyomást tett rám. Nyolc gyerek szorongott a sorban, egyik sem látszott többnek tizenkét évesnél. Lerítt róluk, hogy nem dúskálnak. A ruhájuk olcsó, de tiszta. Jól nevelten álltak, vártak a sorukra kettesével kézen fogva a szüleik mögött. Izgatottan suttoztak a bohócokról, elefántok és más, aznap este műsorra kerülő látványosságokról. Érezhetően soha nem jártak még cirkuszban. Ez az este életük fénypontjának ígérkezett. Az apa és az anya vezette a kis csapatot. A pénztárosnő megkérdezte, hány jegyet kérnek.

– Nyolc gyerek és két felnőtt jegyet legyen szíves – szólt az apa, hogy elvihessem cirkuszba az egész családomat. A jegyár hallatán a férfi ajka remegni kezdett.

– Menyit mondott? – hajolt kissé közelebb. A pénztárosnő megismételte az összeget. Nem volt náluk annyi. A körülmények láttán apám a zsebébe nyúlt, előhúzott egy húsz dollárost, és leejtette a földre. Lehajolt, fölvette a bankjegyet és megkocogtatta a férfi vállát.

– Elnézést uram, ez a zsebéből esett ki. A férfi pontosan tudta, mi történt, elfogadta kétségbeejtően szorult helyzetében. Mélyen apám szemébe nézett, két kezébe fogta apám

jobbát, megmarkolta a húszast, s egy könnycsepp gördült le az arcán.

– Köszönöm, kedves uram. Ez rengeteget jelent nekünk.

Visszaballagtunk az autónkhoz és hazahajtottunk. Aznap este számunkra elmaradt a cirkusz, mégse éreztük úgy, hogy lemaradtunk volna valamiről.

Közreadta H.A.

**"Amit tesz az ember, azt
fizetik neki vissza."**
(Példabeszédek 12:14)

Egy nő hajtott végig egy vidéki úton fűlledt, meleg időben, amikor elhaladt egy idős férfi mellett, aki a defektes gumiját próbálta kicserélni. Ha egy nő egyedül van, nem lehet elég óvatos – gondolta magában – de azért remélte, hogy valaki majd

megáll segíteni. Amikor senki nem állt meg, visszament. Az idős férfit elgyengülten és verejtékben fűrödve találta. "Köszönöm" –

suttoztak az idős úr. – "Imádkoztam, hogy álljon meg valaki." A nő segítségért telefonált és megvárta az öregúrral, míg megérkezett a segítség. Az öreg bemutatkozott: Bill Krumweide volt a neve. Beszért a családjáról, és a hobbjáról, hogy régiségnek számító földművelő eszközöket gyűjt. Felajánlotta, hogy fizet a hölgynek a segítségéért, de az "irgalmas szamaritánus" azt mondta:

"Elég az a tudat, hogy válasz vagyok egy imára." Tíz évvel később ugyanez a hölgy aggódott idős édesanyja miatt, aki nem tudott többé gondoskodni a családi farmról.

Amikor egy önkéntes szervezetet hívott segítségül, négy férfi érkezett komoly felszerelésekkel, és három nap alatt elültették a terményt. Az egyik férfi ismerősnek tűnt, és amikor bemutatkozott, a nő rájött, miért. Kiderült, hogy ő az idős férfi fia, ifjabb Bill Krumweide.

– "Köszönöm, hogy segített apámnak akkor, sok évvel ezelőtt" – mondta.

– "Én tartozom hálával önnek" – válaszolta a nő.

Közreadta H.A.

Gondolatok

➤ Figyelj oda az emberekre, törődj velük, hogy Jézus rajtad keresztül szerethessen egy meggyötört világot! (Bob Gass)

➤ Valahányszor kárhoztatod a gondviselést, szállj magadba, és akkor rá fogsz jönni, hogy észszerűen történt, ami történt.

➤ Az Isteni ajándék után nem kérdezősködünk, csak elfogadjuk.

➤ Isten mindig a legjobbat adja meg azoknak, akik rábízzák a döntést. (Anonymus)

➤ Isten erőt ad minden csatához,

bölcsességet minden döntéshez, és békét, ami felülmúl minden értelmet,

➤ Ne azt kívánd, hogy minden könnyen menjen. Kívánd azt, hogy legyen erőd legyőzni a nehézségeket. (Bruce Lee)

➤ A szónak ereje van, az írásnak hatalma, a csendnek bölcsessége.

➤ Ezer arcot ölthetsz, de szívet nem cserélhetsz...

➤ Az ősz az évszak, amely arra tanít, hogy a változás is lehet gyönyörű.

Ö R Ö M H Í R

Dobner András és Emese második gyermekük: Luca, október 22-én világra jött!

Isten áldását kívánjuk a megnövekedett családra!

"Az Úr ajándéka a gyermek." (Zsoltárok 127:3)

szerkesztő

GYEREKSZÁJ

Séta közben a mama rászól a kislányára:

– Ne csoszogj!

– Anyucikám, én nem csoszogok, csak a cipőm beszélget a földdel.

Volt egy kislány, akinek volt két almája. Az anyukája kérte az egyiket, mire a kislány beleharapott gyorsan mindkettőbe... Az anyuka visszatartotta a csalódottságát és nem szólt semmit. Mire a kislány odaadta az egyik almát:

– Tessék, ez az édesebb...
Tanulság: *ne ítéldj előre!*

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Sebők Györgyné
Hetzke József és neje	Stubnya Tiborné
Husza Tiborné	Szalay Mihályné
Juhász Gyuláné	Szikszai Lajosné
Kovács László	Szücs Borbála
Németh Györgyné	Tóth Mihály
Puskás Zoltán és neje	Vékony József és neje
Ráduly Emil és neje	Vida Sándorné
Rumbold Gyula	

"De aki rám hallgat, biztonságban lesz és nyugodtan, mert nem retenti baj." (Péld.1:33)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

Nov. 12. 18:00 Kórházmisszió

Nov. 14. 15:00 Nyugdíjas klub

Nov. 17. Délelőtti zenés áhítat a Wesselényi utcában

Nov. 17. 15:00 Istentisztelet a Törökbálinti Olajág otthonban

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra, 10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva